

Maria Puig, nous vitralls

Rosa Martí
Química

La Maria Puig és una artista local de Parets del Vallès, que des de fa temps es dedica, entre altres coses, a fer vitralls i a treballar el vidre. Aquesta tècnica no es fàcil, requereix una gran experiència i passar hores i hores provant colors, tonalitats i dibuixos, és a dir, molta paciència i capacitat creativa.

El seu pare era baster, ofici que pràcticament ha desaparegut, igual que el vocabulari que l'acompanyava, des que els tractors han substituït els cavalls i animals de càrrega. Recordo de petita haver anat al baster a buscar o portar alguna indumentària (cabestre, bastet, collar, sofra, arriendes, murrió, reculants, barriguera) que s'havia espatllat, dels animals de tir que teníem. Em sorprenia el taller del baster, moltes eines, molt cuiro, algunes robes, una olor característica i sobretot un espai molt ordenat i net. La Laieta, la mare de la Maria, era polida i ordenada en extrem.

El baster era un home molt pacient i amable, tot i que havia de tractar tot el dia amb pagesos que volien d'immediat la solució al guarniment del bestiar que se'ls havia espatllat.

La casa del baster està a mitja pujada del carrer Sant Antoni, de manera que el dia de Corpus es convertia també en el lloc on es feia l'altar de flors d'aquesta diada i així esperar el pas de la processó.

La Maria ha heretat del seu pare aquesta paciència i amabilitat. Diríem que ha heretat la manera de fer ofici, tot i que es dedica a una artesania diferent. Viu i té el taller també al mateix carrer Sant Antoni on vivien els seus pares, en una casa que va heretar d'una tieta àvia, la muda de Can Baster.

Tot això conforma unes vivències i un entorn que ha cristallitzat en la Maria, que avui és una artista del vidre. El seu pare ho va ser del cuiro. Alguna cosa hi deuen tenir a veure els gens.

La Maria ja fa temps que va arranjar uns vitralls que hi havia malmesos a l'església de Sant Esteve i ara fa poc ha fet dos vitralls nous preciosos, un per a l'absis de l'església, petit molt bonic de formes suaus i que s'ha de veure de nit. No us el perdeu, sigueu o no creients; té uns colors precisos. I un altre a la Sala de la Cooperativa. Aquest s'ha de veure de dia; és més gran i amb molta vida, aquest de formes més dures, tal com correspon. Tot un encert d'aquesta artista del vidre.

Fa anys també va fer un vitrall molt bonic que hi ha a la sala de Juntes de l'Ajuntament, molt diferent d'aquests últims, però, també amb molt d'encant. Comparant aquesta obra amb les dues últimes hi podem veure l'evolució, però tots són molt bonics. Enhorabona, Maria Puig.

Moltes gràcies Centre C parlar d

Joan Vila Pont
President Fundació Espavila
www.espavila.cat

Sí, moltes gràcies per portar a la llum un gran mestre i deixar-nos gaudir de la seva magnífica oratòria, reflexions i de la seva manera de parlar per tal d'aprofundir en una cosa i a la vegada tal complicada com és de viure. M'estic referint a la conferència del passat dijous va fer al Centre C de Granollers -per cert, ple de gent- sobre el filòsof Francesc Torralba sobre el seu llibre *La llibertat que necessitem*.

Tal com ens té acostumats en una conferència va ser de molt nivell i plenament en el tema i a la vegada onant sobre aquelles coses que cal tenir-ne una consciència clara, fan que les accions no siguin autèntiques. Els prejudicis, els fanatismes i el d'actuar de la majoria poden ser molt complicats. És molt complicat anar a contrarecorrent dels esquemes que la societat ens imposa, esclaus de les modes i de les formes de comunicació ens imposa una forma insistent.

Però, en què consisteix la contestar aquesta pregunta va ser una reflexió: Imagineu-vos una gàbia oberta i un ocell a dintre. L'ocell tindrà de sortir de la gàbia i viure els plaers que el món li ofereix; o pot quedar-se a dintre de la gàbia i tindrà el menjar assegurat, però no representi viure de forma autèntica ar a tot allò que la vida li pot oferir. És similar entre aquest ocell i l'home: l'home va pel món ficant-se en gàbies invisibles, que tenen l'objectiu de

Teatre Auditori de Granollers

**CONVOCATÒRIA ANUAL 2011 BORSA
DE SUPORT A LA PRODUCCIÓ LOCAL
EN ARTS ESCÈNIQUES I MUSICALS NO
PROFESSIONALS**

GRANOLLERS A ESCENA

**Gran multinacional del Vallès busca
17 persones
per a incorporació immediata**

Oferim: Formació a càrrec de l'empresa
Contracte indefinit. Alta SS. Alts ingressos
Requisits: Cotxe propi. Edat 22-40 anys
Bona presència. Ganes de treballar.

Busques feina?

Truca'ns i concerta entrevista

670 55 09 54 - 93 840 55 1